

ge Gange, Aar efter Aar, haft Lejlighed til at se, hvorledes det store Folketællingsapparat har fungeret saa, at sige fuldstændig tilfredsstillende, til Trods for at den Slags Enkeltheder ikke var fastlagt, og jeg har deri set et Vidnesbyrd om Menneskenes Evne til jævnt hen og i det store og hele at gøre det rigtige, selv om det ikke var paabudt ved Lov. Jeg har altsaa anset dette Ændringsforslag for unødvendigt, men det er paa den anden Side uskadeligt, og for at komme til den størst mulige Samstemighed har vi tiltraadt dette, saavel som en Række andre Forslag.

Derimod er der nogle Ændringsforslag, som vi ikke har kunnet tiltræde, nemlig Flertallets Forslag under Nr. 8, 9 og 10. De beskæftiger sig særlig med Spørgsmaalet om Kontrollen med det Folkeregistersystem, der nu skal indarbejdes. Landet over, og den ærede Ordfører, som jeg paa dette Punkt ikke er enig med, udtalte, at det havde været hans og hans Meningsfællers Hensigt at formindske Ulejligheden for Befolkningen, det havde været et af Formaalene. Ulejligheden for Befolkningen bestaar jo i første Instans i at forstaa de Love, der fremkommer fra Rigsdagen, men jeg kan ikke erkende, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller paa dette Punkt har gjort det lettere for Befolkningen. Lovforslaget sagde i § 9 kort og godt, den Gang det kom til det høje Landsting, at der ved Indenrigsministerens Foranstaltning skulde føres Tilsyn med de kommunale Folkeregistres rigtige og forsvarlige Førelse, og den dertil fornødne Bevilling fastsættes paa de aarlige Finanslove. Det er en kort og klar Bestemmelse, som enhver kan forstaa, og som giver en tydelig Adresse for enhver, der i Fremtiden maatte mene i dette Forhold at have en eller anden Klage at fremføre. I Stedet for denne klare Bestemmelse kommer Udvalgets Flertal nu med en Ændring, som opstiller en overmaade lang og vidtløftig Række, anviser de forskellige Grupper af Kommuner forskellige Steder at henvende sig i paakommende Tilfælde og indfører forskellige Kontrolinstanser. Det kan ikke være at gøre det lettere for Befolkningen, tværtimod, det er, hvad man populært her i Byen kalder at gøre det sværere. Jeg var paa et Tidspunkt af Udvalgsforhandlingerne om dette Spørgsmaal nær ved at tro, at der var sket Venstrepartiet noget frygteligt, at der indenfor Landstingsgruppen af det nævnte Parti var ved at opstaa en alvorlig Mistillid til den højtærede Indenrigsminister, der jo dog tilhører det samme Parti. Men nu har

den ærede Ordfører jo erklæret, at en saadan Mistillid til den højtærede Indenrigsminister foreligger ikke. Der er da ikke andet tilbage til Forklaring paa, at Regeringspartiet i den Grad omkalfatrer og forringer et af Ministeren forelagt Lovforslag, end dette, at man indenfor Flertallet af Udvalget med Venstres Medlemmer i Spidsen nærer en fast Tro paa, at Ministeriets Dage meget snart er talt, og at der da vil komme andre til, af hvem man kunde frygte noget slemt. Vi deler naturligvis den Tro, at Ministeriets Dage snart er talt, og kan jo kun være glade for at blive bestyrket i den ved at se, at den kan finde Vej selv indenfor Regeringspartiet. Men jeg kan samtidig sige, at vor Tro i den Henseende paa intet Punkt har været bestemmende for vort Standpunkt: vi vilde under alle Omstændigheder have stemt for det klare og gode Forslag om, at denne Sag skulde ligge i Ministeriets Haand og ikke lægges ud i de mange Amter.

I Flertallets trykte Betænkning nævner man ikke det Hensyn, som den ærede Ordfører nu omtalte: at man var bange for, at en senere Minister, som man ikke havde Tillid til, vilde bruge § 9 til ad administrativ Vej at indføre et Landsregister. Jeg kan nu ikke se, ad hvilken Vej en Minister skulde kunne gøre dette ved Hjælp af den nævnte Paragraf. Men dette er altsaa den mundtlige Begrundelse; i den trykte holder Flertallet sig udelukkende til det økonomiske og mener, det vil være billigere, at Kontrollen lægges ud i Amterne. Vi har ikke den Tro, at det vil være billigere at lægge det administrative Apparat ud paa 23 Steder i Stedet for at have det samlet paa eet Sted. Det koster sikkert Penge at have et Menneske siddende til Kontrol og til at skrive i et ministerielt Kontor i København; men man har det jo heller ikke gratis ude paa Amtskontorerne, og det er dog en almindelig Erfaring, at den størst mulige Enkelhed og Simpelhed i Administrationen er det billigste. Ved Flertallets Ændringsforslag slipper man for at faa den omtalte Bevilling paa de aarlige Finanslove, men Pengene vil sikkert i fuldt Maal gaa med, ogsaa naar det paa lægges Amterne at være medvirkende ved Kontrollen. Man kan altsaa i det højeste tilsløre den Udgift, som Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse vilde medføre, men man kan ikke skaffe de Udgifter ud af Verden, som et saadant Kontrolapparat under alle Forhold vil medføre.

Jeg skal altsaa paa min Gruppens Vegne anbefale de af Ændringsforslagene, som vi efter Omstændighederne har tiltraadt indenfor Udvalget. Jeg kan derimod ikke an-